

Publicerad 2010-02-01 18:23 av Max Poisé
konsekvensen KNULLAR MIG I ANSIKTET
sällsamheten smickrar vid en botgörings boning
frustrerande kantras min blick

att således brott är blott en försoning
när nattens dag förvillat gick

målände av osynlighet där hjärtan faller
och likgiltigheten ständigt råder

där brustenheten är som döende koraller
och jag återkallas enbart av nåder

hur ska en ursäkt kunna blidka freden
när hotet ständigt framkallas

när förvisningen rättas ständigt i leden
och vedergällning ska anfallas

sällsamheten smickrar vid bilder så ljuva
frustrerande kastas mina ord

där konsekvensen ständigt ska ruva
och min själ begår åter självmord

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten